

Arrest

nr. 191 418 van 4 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigt door X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, voor wie optreden als wettelijk vertegenwoordigers Xen X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 27 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op 4 mei 2005 in Tsjetsjenië, waar u maar een paar jaar gewoond heeft. U bent minderjarig. Bijna acht jaar geleden komt u naar België samen met uw vader M. D. (...) (O.V. (...)), uw moeder L. Y. (...) (O.V. (...)) en uw jongere broer A. (...) (O.V. (...)), omdat uw vader problemen had met de politie en de president van Tsjetsjenië. Op 12 januari 2009 dienen uw ouders daarom een eerste asielaanvraag in in België.

Op 26 juli 2009 wordt uw zus T. (...) (O.V. (...)) geboren in België.

Op 21 december 2009 gaat het Commissariaat-generaal (CGVS) inzake de eerste aanvragen van uw ouders over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus, een beslissing die op 19 maart 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd wordt.

Op 29 juni 2010 dienen uw ouders een tweede asielaanvraag in, maar op 15 juli 2010 weigerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) deze aanvragen in overweging te nemen en werden ze bijgevolg onontvankelijk verklaard.

Op 11 februari 2013 wordt uw broer T.-A. (...) (O.V. (...)) geboren in België.

Op 31 maart 2014 dienen uw ouders een derde asielaanvraag in, die op 10 april 2014 door het CGVS echter niet in overweging werden genomen. Het beroep dat zij hertegen aangespannen hadden bij de RVV werd door deze instantie verworpen op 16 augustus 2016.

Op 6 september 2016 dient u zelf voor de eerste keer ook een eigen asielaanvraag in. In het kader van uw asielaanvraag blijkt dat u uw asielaanvraag deels baseert op de vluchtmotieven die door uw ouders werden aangehaald (nl. de problemen van uw vader met de politie waardoor u in Tsjetsjenië ook vermoord zou worden). Verder wijst u erop dat u in Tsjetsjenië weer Tsjetsjeens en Russisch zou moeten leren en dat u beter Nederlands spreekt. U zou daardoor in Tsjetsjenië een schoolachterstand hebben. De leraars zijn daar ook strenger dan in België en het onderwijs is er zo goed niet zodat u daar niet zou kunnen werken. U heeft in België ook vrienden, het is hier leuker volgens u en u kent het hier veel beter dan daar. U haalt ook aan dat de gezondheidszorg in Tsjetsjenië slechter is dan in België; zo zou uw broer daar veel langer een bril moeten dragen dan hier en zou uw moeder misschien de verkeerde medicijnen krijgen daar. Verder zegt u dat uw vader in Tsjetsjenië geen werk zou kunnen vinden vanwege zijn problemen van destijds.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Russische geboorteakte waaruit blijkt dat u in Nazran in de deelrepubliek Ingoesjetië bent geboren, twee originele medische verzekeringspapieren en een originele brief van S.-E. I. (...) in verband met de problemen van uw vader.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense originele en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Doorheen uw verklaringen haalt u verschillende elementen aan waarom u niet wil terugkeren naar uw land van herkomst de Russische Federatie, en meer bepaald naar Tsjetsjenië waar u aanvankelijk woonde. U zou er zelf vermoord worden als gevolg van de oorspronkelijke problemen van uw vader met de politie en soldaten. U zou Tsjetsjeens en Russisch moeten leren waardoor u een schoolachterstand zou hebben. De leraars zijn daar ook strenger dan in België en het onderwijs is er zo goed niet zodat u daar niet zou kunnen werken. U kent België beter dan Tsjetsjenië en heeft hier vrienden. De gezondheidszorg in Tsjetsjenië is slechter dan in België en uw vader zou er geen werk kunnen vinden (CGVS p. 4 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft de vroegere problemen van uw vader in Tsjetsjenië verklaart u dat heel uw familie (inclusief uzelf) vermoord zou worden door de politie, soldaten of zelfs de president als jullie er zouden terugkeren, omdat uw vader destijds in de oorlog had meegedaan. Over de precieze oorzaak van zijn problemen weet u niet veel, maar u verklaart expliciet dat u in Tsjetsjenië gedood zou worden omwille van de problemen van uw vader (CGVS p. 4-5, 6). Ook uw voogd/vader wijst doorheen het gehoor op de onmogelijkheid voor u om terug te keren omdat heel zijn gezin daar in gevaar zou zijn door zijn problemen (CGVS p. 4, 8, 9). Er moet evenwel op gewezen worden dat uw ouders deze oorspronkelijke problemen van uw vader reeds aanhaalden in het kader van hun eigen (vier) asielaanvragen en dat in het kader van deze aanvragen van uw ouders reeds meermaals besloten werd tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door hen aangehaalde problemen ongeloofwaardig bevonden werden. Welnu, aangezien in het kader van de asielaanvragen van uw ouders zodoende een weigeringsbeslissing werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan

van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen die uw vader destijds in Tsjetsjenië zou meegemaakt hebben wegens zijn deelname aan de Tsjetsjeense oorlog. Zodoende kan uw bewering dat uw leven in Tsjetsjenië in gevaar is omwille van de initiële problemen van uw vader, niet weerhouden worden ter rechtvaardiging van een internationaal beschermingsstatuut.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van uw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

In het kader van dit door u opgeworpen element legt uw vader een brief neer van S.-E. I. (...), voorzitter van International Association for Peace and Human Rights en voormalig Minister van Media in Tsjetsjenië (document 2). Deze brief is echter niet van dien aard dat het de ongeloofwaardigheid van uw vaders asielrelaas zou kunnen herstellen, of, in navolging hiervan, zou kunnen aantonen dat u omwille van uw vaders problemen zelf gevaar loopt in Tsjetsjenië. Er dient immers eerst en vooral op gewezen te worden dat deze brief volledig in het verlengde ligt van iets dat reeds op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd (i.e. het asielrelaas van uw vader, zie boven). Bovendien gaat het enkel om blote en persoonlijke verklaringen van iemand uit de kennissenkring van uw vader (S.-E. I. (...)), die het dan nog op vraag van uw vader zelf heeft opgesteld. In de brief wordt ook geschreven dat de organisatie in kwestie een openbaar onderzoek gedaan heeft en navraag deed bij mensen in uw buurt (zoals ook uw vader verklaart, CGVS p. 8-9), maar van dit 'onderzoek' wordt niet de minste indicatie of het minste bewijs geleverd. Bijgevolg kan dit document bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie over de toenmalige problemen van uw vader gezien worden en gaat het enkel om inhoud die niet met enige objectieve informatie gestaafd wordt. Voorts is het opmerkelijk dat de auteur van deze brief de feiten die uw vader in Tsjetsjenië zou meegemaakt hebben, anders voorstelt dan wat uw vader tijdens zijn asielaanvragen steeds verklaard had (nl. hulp aan verzetsmensen van 2002 tot 2008 en een detentie van een maand in oktober 2008 door de 'Tsjetsjeense collaborateurs' vs. werkzaam van 2002 tot 2008 bij de Tsjetsjeense politie maar door hen twee keer kort vastgehouden in augustus & december 2008 wegens een telefoontje van een ex-collega die verzetslid was geworden). Als hij hierop gewezen wordt, zegt uw vader dat hij dit niet gezegd heeft omdat hij bang was – men zou gedreigd hebben zijn vrouw en kinderen iets aan te doen als hij bezwarende verklaringen over de Tsjetsjeense autoriteiten zou afleggen op het CGVS; ook zou hij beschaamd geweest zijn voor de mishandelingen die hij tijdens zijn vasthouding door de politie zou hebben ondergaan (CGVS p. 8-9). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen daar uw vader in het verleden reeds meerdere mogelijkheden kreeg om waarachtige verklaringen af te leggen – hij diende zelf al vier asielaanvragen in – waarbij aangestipt moet worden dat verklaringen tijdens een asielrelaas vertrouwelijk behandeld worden. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij van in het begin van zijn asielprocedure de waarheid spreekt, des te meer als het gaat om zwaarwichtige feiten en vervolging vanwege de autoriteiten van het land dat hij ontvlucht is. Dit is hier dus niet het geval. Bovendien kan opgemerkt worden dat uw vader reeds tijdens zijn eerste asielaanvraag over mishandelingen en folteringen vertelde (cf. 1ste AA vader, 0910473) – dat hij nu enige schroom inroept ter verantwoording van de afwijkende inhoud van de brief die hij neerlegt voor uw asielaanvraag, kan dus niet aanvaard worden.

Ten tweede verwijst u naar uw gebrek aan kennis van de (Tsjetsjeense en Russische) taal zodat u in Tsjetsjenië een schoolachterstand zou oplopen (CGVS p. 4). U maakte echter niet aannemelijk hoe dit bij terugkeer naar uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit. Zo gaf u zelf aan uw eigen taal (Tsjetsjeens) nog wat te kennen. U verklaart thuis vooral Nederlands te spreken met uw ouders en broers en zus, maar uw vader verklaart zelf niet zo goed Nederlands te spreken en niet voldoende inspanningen geleverd te hebben voor zijn Nederlandse les. Bovendien spreekt u doorheen het gehoor op het CGVS op verschillende gelegenheden in het Tsjetsjeens met uw vader en op het einde vertaalt u zelfs wat uw vader in het Tsjetsjeens zegt van en naar het Nederlands (CGVS p. 2, 4, 6, 9). Daarnaast kan er nog op gewezen worden dat het Tsjetsjeens vandaag sterk beïnvloed is door het Russisch, bijvoorbeeld door het gebruik van Russische leenwoorden (zie toegevoegde informatie). Hierbij kan er op gewezen worden dat u er na aankomst in België in geslaagd bent een voor u volledig nieuwe taal (i.e. het Nederlands, zonder enig verband met uw moedertaal het Tsjetsjeens) eigen te maken. Zodoende maken noch u noch uw vader aannemelijk waarom u zich het Russisch en/of Tsjetsjeens niet verder eigen zou kunnen maken. Hiernaar gevraagd zegt u enkel "ik ga dat eigenlijk niet kunnen spreken en tellen" en "Ik ga dat toch niet kunnen snappen, want ja, ik heb meer Nederlands dan Tsjetsjeens geleerd" (CGVS p. 6). Deze verklaringen wegen echter niet op tegen de hierboven vermelde vaststellingen. U en uw vader wierpen in dit verband nog op dat u een schoolachterstand zou hebben vanwege deze taalproblematiek. Niettemin er begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt,

moet worden benadrukt dat het feit dat u bij een terugkeer naar uw herkomstland de daar gebruikte talen verder zou moeten leren en u als gevolg daarvan een achterstand zou hebben ten opzichte van andere leeftijdsgenoten geen intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in uw hoofde geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ten derde haalt u het schoolsysteem in Tsjetsjenië in het algemeen aan. Dat zou minder goed zijn dan in België en de leraars zouden er ook strenger zijn, niet alleen voor u maar voor iedereen. Hierdoor zou u later niet kunnen werken en bijvoorbeeld geen architect kunnen worden zoals u dat wil (CGVS p. 5, 6-7). Uit uw verklaringen blijkt echter niet hoe dit een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou vormen. Immers, ongeacht het feit dat dit slechts een blote bewering is, kan hierin geen intentie vanwege de Russische/Tsjetsjeense autoriteiten worden vastgesteld om de kinderen, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijk onderwijs te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Het loutere feit dat het niveau en/of de kwaliteit van het onderwijs in uw herkomstland mogelijk lager ligt dan die in België, kan op zich dan ook geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Noch u noch uw vader maakten bovendien concreet aannemelijk waarom het voor u onmogelijk zou zijn zich aan te passen aan de onderwijsmethode in Tsjetsjenië. Nergens uit jullie verklaringen blijkt hoe het Tsjetsjeense onderwijssysteem u dusdanig zou belemmeren dat het u niet in staat zou stellen om uw leven in Tsjetsjenië op te bouwen of dat u uw wens om architect te worden niet zou kunnen nastreven. Het recht op onderwijs houdt immers slechts in dat elkeen toegang moet hebben tot effectief onderwijs, dit is onderwijs dat voldoet aan een minimale standaard. Niettemin begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u graag uw droom wil realiseren, is er in deze geen sprake van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zodoende geen nood aan internationale bescherming.

Ten vierde verklaart u dat u Tsjetsjenië niet kent en dat ze u daarom zouden viseren; ze zouden zeggen dat u meer 'van daar' [i.c. van België] dan 'van hier' [i.c. van Tsjetsjenië] kent (CGVS p. 4-5). U maakt echter niet aannemelijk waarom uw gebrek aan kennis van het land en de dingen in Tsjetsjenië in uw hoofde een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit zou inhouden bij terugkeer naar de Russische Federatie. Als u gevraagd wordt of u de dingen van daar dan niet zou kunnen leren, verklaart u dat dat 'een beetje moeilijk' zou zijn voor u, dat u dan meer dingen in het Nederlands zou zeggen dan in het Tsjetsjeens of Russisch en dat het daar kouder is en u geen jas of kleren heeft (CGVS p. 6). Wat betreft de taal kan alvast verwezen worden naar wat daarover hierboven staat. Uw argument dat het daar kouder is en u geen kleren zoals de andere Tsjetsjenen heeft, kan niet weerhouden worden als rechtvaardiging waarom het voor u onmogelijk zou zijn om uw herkomstregio (opnieuw) te leren kennen. Het klimaat houdt immers geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Bovendien reikten noch u noch uw vader enig element aan dat erop wijst dat u dermate verwesterd zou zijn dat u desondanks niet meer in staat zou zijn u te houden aan de in uw herkomstland geldende wetten, regels, gebruiken en kledingvoorschriften. In deze context kan ook opgemerkt worden dat het feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten op vlak van kledij als die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in Tsjetsjenië heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Tsjetsjenië geldende vestimentaire regels. Er dient echter op gewezen dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en, zoals hierboven aangehaald, toont u niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen (op vlak van kledij) en waarden bij terugkeer.

Ten vijfde haalt u aan dat uw moeder rugpijn heeft en daarvoor medicijnen nodig heeft en dat uw broer een bril moet dragen (CGVS p. 5, 7). Welnu, er dient te worden opgemerkt dat deze door u ingeroepen medische redenen voor uw moeder en broer geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uw moeder dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. In een ruimere context verklaart u over de gezondheidszorg in Tsjetsjenië dat ze slechter is dan in België, dat er niet zo'n goede ziekenhuizen zijn en dat de dokters daar niet zoveel weten van medicijnen; in Tsjetsjeense ziekenhuizen zouden er soms foute medicijnen toegediend worden waaraan mensen dood gaan (CGVS

p. 5, 7). Hierover kan gezegd worden dat hoewel de Russische/Tsjetsjeense gezondheidszorg mogelijk van mindere kwaliteit is dan die in België en een overschakeling naar de Russische/Tsjetsjeense gezondheidszorg aanpassingsmoeilijkheden met zich kan meebrengen, er geen intentie vanwege de Tsjetsjeense/Russische autoriteiten kan worden vastgesteld om haar burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke gezondheidszorg te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen.

Ten zesde gaf u aan dat u in België wil blijven omdat u in België vrienden heeft en het hier leuk is (CGVS p. 4-5). Hoewel hier begrip voor kan worden opgebracht, kan dit motief echter geen aanleiding geven tot internationale bescherming. Gevraagd waarom u daar geen vrienden zou kunnen maken, verklaart u dat ze u zouden plagen omdat u meer van België weet (dan van Tsjetsjenië) en dat men zou zeggen wat uw vader allemaal gedaan heeft (CGVS p. 6). Zoals hierboven reeds uitgelegd, kunnen deze argumenten niet weerhouden worden om te concluderen tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar de Russische Federatie (zie boven).

Ten zevende zegt u dat uw vader in Tsjetsjenië geen werk zou kunnen vinden omwille van zijn problemen van vroeger (CGVS p. 5, 7). Hiermee refereert u aan de problemen van uw vader die, zoals hierboven reeds uiteengezet, in uw hoofde geen aanleiding kunnen geven tot een internationaal beschermingsstatuut daar zijn problemen ongeloofwaardig worden geacht. Dat uw vader geen werk zou kunnen vinden omwille van die reden, kan dus niet weerhouden worden.

Ten achtste verwijst u in het kader van uw asielaanvraag naar de algemene politieke situatie in Tsjetsjenië. U stelde dat de president van Tsjetsjenië wel veel soldaten, wapens en kleren heeft, maar geen geld om huizen te bouwen of om kinderen te helpen (CGVS p. 9). Uw verklaringen volstaan op dit punt echter niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Een loutere verwijzing naar de algemene politieke situatie in uw herkomstland is immers onvoldoende om uw nood aan internationale bescherming te funderen. Als asielzoeker bent u er namelijk toe gehouden een concrete, persoonlijke vrees aannemelijk te maken. Doorheen uw verklaringen reikte u geen elementen aan die erop wijzen dat de algemene politieke situatie in uw herkomstland in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer.

Ten slotte wijst uw vader er nog verschillende keren op dat hij niet wil dat zijn kinderen, inclusief u, de verschrikkingen van oorlog moeten zien, zoals hij dat zelf gezien heeft in Tsjetsjenië destijds. Ter illustratie toont hij tijdens het gehoor een videofragment met beelden uit de Tsjetsjeense oorlog (CGVS p. 9-10). Wat dit betreft kan opgemerkt worden dat er in Tsjetsjenië op dit moment geen sprake (meer) is van een (open) oorlog. In navolging hiervan, wat betreft de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan deze analyse. Uw Russische geboorteakte en medische verzekeringspapieren bevat immers louter persoonsgegevens. In de brief van uw school in Zingem staat enkel hoe goed u het doet op school in België en de inspanningen die uw ouders doen op het vlak van het schoolleven, ondanks hun povere socio-economische situatie – deze brief bevat evenwel geen elementen die een ander licht zouden werpen op de hierboven gemaakte analyse. De brief van S.-E. I. (...) werd reeds eerder besproken (zie boven).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag

inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het verbod van willekeur, van de “*beginselen behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel voert verzoekende partij wederom de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de “*beginselen behoorlijk bestuur*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 3 EVRM *juncto* artikel 13 EVRM, van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het “*fair play-beginsel*” en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoonde op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. In verband met de opgeworpen schending van het “*fair play-beginsel*” merkt de Raad vervolgens op dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het middel is derhalve evenmin ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan

ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. Verzoekende partij betoogt dat in de bestreden beslissing ten onrechte verwezen wordt naar de eerdere asielaanvragen door haar ouders. Verzoekende partij wijst erop dat de verklaringen van haar ouders dateren van kort na hun aankomst in België en dat zij niet telkens de waarheid hebben verteld, dit op advies van anderen en gezien hun totaal wantrouwen in eender welke overheid. Pas in het kader van latere asielaanvragen heeft haar vader de waarheid verteld, daar hij ondertussen voldoende vertrouwen had in de Belgische autoriteiten. Het feit dat haar vader verschillende verklaringen heeft afgelegd kan verzoekende partij evenwel niet ten kwade worden geduid.

2.2.5.2. De Raad is echter van oordeel dat verzoekende partij geenszins kan overtuigen waar zij meent dat geen rekening gehouden mag worden met de vaststellingen in het kader van de eerdere asielaanvragen van haar ouders omdat hun verklaringen dateren van kort na hun aankomst in België en zij dan ook niet telkens de waarheid hebben verteld, dit op advies van anderen en gezien hun totaal wantrouwen in eender welke overheid. Immers mag van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. X). Bovendien, hoewel de vader van verzoekende partij reeds meerdere mogelijkheden kreeg om waarachtige verklaringen af te leggen – hij diende al vier asielaanvragen in – bleek tijdens het gehoor van verzoekende partij dat haar vader ook tijdens zijn latere asielaanvragen leugenachtige verklaringen had afgelegd. Immers, toen hij geconfronteerd werd met de afwijkende inhoud van de in het kader van de asielaanvraag van verzoekende partij aangebrachte brief van S.-E. I. ten aanzien van zijn eerdere verklaringen, gaf hij zelf aan dat hij inderdaad tijdens zijn eigen asielaanvragen verklaringen had afgelegd die onjuist waren (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 10/02/2017, p. 8-9; zie ook punt 2.2.6.). De ongeloofwaardige verklaringen van haar ouders in het kader van hun asielaanvragen kunnen dan ook niet verschoond worden door de uitleg dat zij de Belgische overheden zouden hebben gewantrouwd. Dat zij leugenachtige verklaringen zouden hebben afgelegd op advies van anderen, kan evenmin overtuigen. Immers werd aan haar ouders vooraleer tot het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun eerste asielaanvraag werd overgegaan het volgende duidelijk gemaakt: *“U moet steeds de waarheid vertellen.- Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen.- Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.”* (administratief dossier, stuk 11, landeninformatie, deel 3). Zij waren dan ook perfect op de hoogte van het feit dat het afleggen van leugenachtige verklaringen een weigering van hun asielaanvraag tot gevolg kon hebben. De Raad is van oordeel dat gezien in het kader van de asielaanvragen van haar ouders reeds herhaaldelijk geoordeeld werd dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door hen aangehaalde problemen evenmin ten aanzien van verzoekende partij besloten kan worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen die haar vader destijds in Tsjetsjenië zou meegemaakt hebben wegens zijn deelname aan de Tsjetsjeense oorlog.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij stelt dat uit de bijgebrachte brief van S.-E. I. *“niet anders dan de werkelijkheid (mag) blijken met name dat het levensgevaarlijk is voor verzoeker om terug te keren”*, treedt de Raad verwerende partij evenwel bij in de motivering dat aan desbetreffend document geen enkele bewijswaarde kan worden verleend. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissing terecht als volgt gemotiveerd: *“In het kader van dit door u opgeworpen element legt uw vader een brief neer van S.-E. I. (...), voorzitter van International Association for Peace and Human Rights en voormalig*

Minister van Media in Tsjetsjenië (document 2). Deze brief is echter niet van dien aard dat het de ongeloofwaardigheid van uw vaders asielrelaas zou kunnen herstellen, of, in navolging hiervan, zou kunnen aantonen dat u omwille van uw vaders problemen zelf gevaar loopt in Tsjetsjenië. Er dient immers eerst en vooral op gewezen te worden dat deze brief volledig in het verlengde ligt van iets dat reeds op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd (i.e. het asielrelaas van uw vader, zie boven). Bovendien gaat het enkel om blote en persoonlijke verklaringen van iemand uit de kennissenkring van uw vader (S.-E. I. (...)), die het dan nog op vraag van uw vader zelf heeft opgesteld. In de brief wordt ook geschreven dat de organisatie in kwestie een openbaar onderzoek gedaan heeft en navraag deed bij mensen in uw buurt (zoals ook uw vader verklaart, CGVS p. 8-9), maar van dit 'onderzoek' wordt niet de minste indicatie of het minste bewijs geleverd. Bijgevolg kan dit document bezwaarlijk als een objectieve bron van informatie over de toenmalige problemen van uw vader gezien worden en gaat het enkel om inhoud die niet met enige objectieve informatie gestaafd wordt. Voorts is het opmerkelijk dat de auteur van deze brief de feiten die uw vader in Tsjetsjenië zou meegemaakt hebben, anders voorstelt dan wat uw vader tijdens zijn asielaanvragen steeds verklaard had (nl. hulp aan verzetsmensen van 2002 tot 2008 en een detentie van een maand in oktober 2008 door de 'Tsjetsjeense collaborateurs' vs. werkzaam van 2002 tot 2008 bij de Tsjetsjeense politie maar door hen twee keer kort vastgehouden in augustus & december 2008 wegens een telefoontje van een ex-collega die verzetslid was geworden). Als hij hierop gewezen wordt, zegt uw vader dat hij dit niet gezegd heeft omdat hij bang was – men zou gedreigd hebben zijn vrouw en kinderen iets aan te doen als hij bezwarende verklaringen over de Tsjetsjeense autoriteiten zou afleggen op het CGVS; ook zou hij beschaamd geweest zijn voor de mishandelingen die hij tijdens zijn vasthouding door de politie zou hebben ondergaan (CGVS p. 8-9). Deze verklaringen kunnen niet overtuigen daar uw vader in het verleden reeds meerdere mogelijkheden kreeg om waarachtige verklaringen af te leggen – hij diende zelf al vier asielaanvragen in – waarbij aangestipt moet worden dat verklaringen tijdens een asielrelaas vertrouwelijk behandeld worden. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij van in het begin van zijn asielprocedure de waarheid spreekt, des te meer als het gaat om zwaarwichtige feiten en vervolging vanwege de autoriteiten van het land dat hij ontvlucht is. Dit is hier dus niet het geval. Bovendien kan opgemerkt worden dat uw vader reeds tijdens zijn eerste asielaanvraag over mishandelingen en folteringen vertelde (cf. 1ste AA vader, 0910473) – dat hij nu enige schroom inroept ter verantwoording van de afwijkende inhoud van de brief die hij neerlegt voor uw asielaanvraag, kan dus niet aanvaard worden.” Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog bemerkt dat het Commissariaat-generaal nooit bijkomend onderzoek heeft gevoerd naar S.-E. I. en deze nooit heeft ondervraagd, wijst de Raad verzoekende partij erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). Bovendien doet een dergelijk onderzoek geen afbreuk aan de vaststelling van een totaal andere voorstelling van de feiten tussen de inhoud van de brief en de versie van de vader.

2.2.7.1. Verder wijst verzoekende partij in haar verzoekschrift op het feit dat twee familieleden van haar moeder erkend zijn als vluchteling. Zij voegt desbetreffend als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende attesten van het Commissariaat-generaal waaruit dit blijkt (bijlagen 3-4). Verzoekende partij meent dat hieruit blijkt dat zij wel degelijk ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar haar land van herkomst en stelt dat het een gekend gegeven is dat familieleden van personen die gezocht worden en/of erkend zijn als vluchteling problemen riskeren met de politie.

2.2.7.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de loutere verwijzing naar de erkenning als vluchteling van deze familieleden niet dienstig is. Immers dient erop te worden gewezen dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. Gelet op het gebrek aan geloofwaardigheid van de beweerde problemen van haar vader en de vaststelling dat ook de andere door verzoekende partij aangebrachte asielmotieven geen aanleiding geven tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan eenzelfde beoordeling van haar asielaanvraag niet worden verantwoord. Verzoekende partij brengt evenmin concrete gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt louter en alleen op grond van het statuut van deze familieleden. Verzoekende partij kan zich dan ook niet zonder meer steunen op de erkenning van deze familieleden teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico

op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.2.8.1. Voorts oppert verzoekende partij nog dat verwerende partij in haar beslissing zomaar ten onrechte tal van zaken opwerpt zagezegd ten nadele van verzoekende partij, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van haar asielaanvraag. Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten. Verzoekende partij meent dat het indruist tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten haar asielaanvraag te weigeren, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen als zijnde ongelooftwaardig.

2.2.8.2. Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen heeft onderzocht en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partij noch in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangebrachte elementen en aangereikte documenten worden besproken, stelt de Raad vast dat er wel degelijk een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden – waarbij de Raad eveneens wenst te verwijzen naar de uiteenzetting onder punt 2.2.13. – en dat er geenszins sprake is van *“eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten”*.

2.2.9. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekende partij aangaande de motivering in de bestreden beslissing betreffende de overige (naast de problemen van haar vader) door verzoekende partij opgeworpen asielmotieven – met name haar gebrek aan kennis van de (Tsjetsjeense en Russische) taal zodat zij in Tsjetsjenië een schoolachterstand zou oplopen, het schoolsysteem in Tsjetsjenië in het algemeen, haar gebrek aan kennis van het land en de dingen in Tsjetsjenië, de medische problemen van haar moeder en broer en meer algemeen de mindere kwaliteit van de gezondheidszorg in Tsjetsjenië, het feit dat zij in België wil blijven omdat zij in België vrienden heeft en het hier leuk is en dat haar vader geen werk zou kunnen vinden omwille van zijn problemen van vroeger – niet de minste poging onderneemt om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen, waardoor deze dan ook onverminderd overeind blijven.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar de algemene politieke situatie in Tsjetsjenië en stelt dat in Tsjetsjenië tot op heden verscheidene problemen van mensenrechtenschendingen voorkomen, merkt de Raad op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Tsjetsjenië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar zij, gelet op het voorgaande, in gebreke blijft.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonst dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij betoogt in dit verband dat er in Tsjetsjenië tot op heden verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen en merkt op dat de situatie aldaar ernstig en precair is en dat haar leven er ten eerste in gevaar is. Zij verwijst in dit verband naar *“recente landeninfo waaruit duidelijk het drieste optreden van het regime KADYROV tegen elke vorm van oppositie en ook personen die verdacht worden van hulp aan de rebellen, ten genoegen van recht blijkt”*. Verder bemerkt verzoekende partij nog dat het Hof van Justitie in zijn arrest van 17 februari 2009 heeft geoordeeld dat het betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging en dat het reeds voldoende is om een *“algemener risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen”*.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij middels de voormelde argumentatie niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“COI Focus: Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie”* van 22 juni 2016 (administratief dossier, stuk 11, landeninformatie, deel 2) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen gezien het gericht en gelimiteerd karakter van deze handelingen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door verzoekende partij door de loutere verwijzing naar de nog aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië heden nog niet vrij is van problemen niet weerlegd. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen andersluidende onafhankelijke en objectieve concrete informatie bijbrengt waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd, niet correct zou zijn.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 10 februari 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar voogd (vader). De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT